

El preu d'una erecció

"L'estudiant Rogers es torbà més encara, va sentir un profund disgust moral i, simultàniament, un palpable gust immoral. No es podia concentrar en els aspectes científics del tema, no podia prendre notes. Va decidir que era objecte d'una agressió sexual."

El preu, perquè és difícil dir-ne valor, pot pujar als dos milions i mig de dòlars, que són tres-cents milions en moneda fluixa de la nostra. Un bon capital per assegurar-se la vida. No es tracta, com algun lector perplex podia suposar, de l'erecció d'un monument, d'un monòlit o d'alguna construcció singular i emblemàtica. Es tracta d'una erecció tal i com vostès ja devien haver pensat. D'aquelles, referint-se a les quals en la primera hora del dia, ja cantava la Trinca versos immortals: "la trempera matinerà/ no és trempera vertadera", etc. Era, la dels dos milions i mig, una trempera normal, íntima i discreta a la vista, de la qual només l'afectat o protagonista va ser conscient en el moment del fenomen, una cosa de no res. Provocada, aquest és el punt, per les explicacions d'una professora de psicologia. Un alumne sensible.

Els conte aquesta història, exemplar i envejable, simplement a manera de desempatx (*empatx*: retenció d'aliments mal digerits a l'estómac, Fabra) després de tantes setmanes d'afartament de política i de transcendència. Vejam si algunes cares històriques, com les de Roca o de Lerma la nit electoral, s'animen i recuperen el somriure. La meua cara també era molt metafísica, però no és històrica i per tant no té importància. La història exemplar l'explica aquesta setmana l'enviat especial del *Nouvel Observateur* a Califòrnia, que és el país on passen coses com la que estic explicant. On la víctima d'una alteració induïda en la volumetria de l'entreuix presenta demanda legal contra la inducció acadèmica, i pot perfectament guanyar-la.

No seré jo qui s'espantarà per l'especialitat científica de la professora Joanne Marrow, de la California State University a Sacramento. La professora Marrow porta, en la foto que n'he vist, ulleres blaves i arracades discretes, té un aire de mare de família feliç, la cara rodona, un somriure ample i pacífic, i aspecte de la més perfecta innocència. La seua especialitat acadèmica és la masturbació femenina, teoria, fisiologia i experimentació. De més jove va ser monja, medità sobre la condició claustral i la seua condició particular, i va escriure un llibre amb el títol *Monges lesbianes: trencant el silenci*, en el qual apareix ella mateixa amb hàbits i toca, i després, ja feliç amb les mamelles a l'aire. Fins ací, res de notable. El problema vingué un dia d'abril —devia arribar a Sacramento la gloriosa primavera californiana— que la professora Marrow feia la seua classe, invitada, en el curs de comporta-

ment sexual. Arriba aquell matí la doctora, trau de la cartera el material auxiliar, i arranca. Aprofiteu el clítoris, explica, no el deixeu abandonat, tot és bo si fa l'efecte, el ditet propi o el de l'amiga, la germana o la mare, i particularment aquests aparells, didalets, vibradors, artilugis mecànics, boles xineses, gadgets i electrònica de consum a voluntat, estimades alumnes (la classe era mixta: xics i xiques, elles encantades, però ells?). Continua la professora Marrow: és la glòria, ací tinc un catàleg de material auxiliar a disposició dels (les) estudiants, disposeu-ne, i abans de comprar o fer un regal, assegureu-vos de la talla, que no us passe com a mi quan regale per Nadal vibradors a les germanes. I mireu-vos les unes a les altres, la germana a la germana, l'amiga a l'amiga, la filla a la mare. Observeu detalladament, experimenteu, prengueu notes.

En aquell punt l'estudiant Craig Rogers es troba malament —és casat, cast, cristià, membre de la First Church of Nazarene, té una foto de Jesús sobre l'ordinador, té dos fills—, es torba i se'n va de classe. Però torna a entrar: era el seu curs, era el seu deure. Entrà en el pitjor moment: la doctora Marrow projectava diapositives amb grans conys oberts i esplendorosos en diferents estadis de manipulació, i n'explicava detalladament els plecs, els punts, els secrets i les glòries. L'estudiant Rogers es torbà més encara, va sentir un profund disgust moral i, simultàniament, un palpable gust immoral. No es podia concentrar en els aspectes científics del tema, no podia prendre notes. Va decidir que era objecte d'una agressió sexual. Pensat i, en eixir de classe, fet: consulta el pastor de l'església, consulta l'advocat (advocada) i presenten una demanda de dos milions i mig de dòlars contra la universitat. Per politraumatisme moral. Mala sort, comenta el rector, mirarem d'arribar a un acord per estalviar problemes: què tal un milió i que no se'n parles més?, la llibertat de càtedra és cara.

A mi m'agradaria ser estudiant de psicologia aplicada en una universitat solvent, com ara la Politècnica de València, assistir a una classe pràctica sobre masturbació femenina, amb vibradors i diapositives (de la masculina ningú no fa classe: no té encara categoria acadèmica), sentir-me torbat, sentir el defici, i després reclamar dos milions i mig de dòlars. Em conformaria amb un. M'arreglarà la vida. Després diran que els Estats Units d'Amèrica no és un gran país.

Joan F. Mira